

Архивски број: 08-324/3
11-05-2023 година

Постапувајќи по претставката бр. 08 – 327/1 од 20.4.2023 година, поднесена од [REDACTED] од Охрид за извршена дискриминација од страна на Министерство за внатрешни работи – Сектор за внатрешни работи Охрид, Комисијата за спречување и заштита од дискриминација врз основа на член 21 став (1) точка 14 од Законот за спречување и заштита од дискриминација (“Службен Весник на Република Северна Македонија”, бр. 258/2020) на 11.5.2023 години, го донесе следниот

ЗАКЛУЧОК

СЕ ОТФРЛА претставката бр. 08–327/1 од 20.04.2023 година, поднесена од лицето [REDACTED] од Охрид, ЗАРАДИ НЕНАДЛЕЖНОСТ.

Образложение

На 20.04.2023 година до Комисијата за спречување и заштита од дискриминација беше доставена претставка за заштита од дискриминација од страна на лицето [REDACTED] од Охрид, со адреса на живеење на [REDACTED] против Министерство за внатрешни работи – Сектор за внатрешни работи Охрид.

Имено, подносителот во претставката наведува дека е жртва на вознемирување на работно место – мобинг, сторено од страна на неговите претпоставени од Министерството за внатрешни работи, Сектор за внатрешни работи Охрид.

По разгледувањето на списите од предметот Комисијата одлучи дека постапувањето по истиот не спаѓа во рамките на законски утврдените надлежности на Комисијата за спречување и заштита од дискриминација.

Имено, во членот 6 од Законот за спречување и заштита од дискриминација (“Службен Весник на Република Северна Македонија”, бр. 258/2020 од 30.10.2020) дискриминацијата се дефинира како „*секое разликување, исклучување, ограничување или давање првенство што се заснова на дискриминаторска основа, со сторување или не сторување, што имаат за цел или резултат спречување, ограничување, признавање, уживање или остварување на правата и слободите на одредено лице или група врз еднаква основа со други.*”

Членот 5 од истиот закон, ги утврдува дискриминаторските основи, и тоа: „*раса, боја на кожа, потекло, национална или етничка припадност, пол, род, сексуална ориентација, родов идентитет, припадност на маргинализирана група, јазик, државјанство, социјално потекло, образование, религија или верско уверување, политичко уверување, попреченост, возраст, семејна или брачна состојба, имотен*

статус, здравствена состојба, лично својство и општествен статус или која било друга основа.”

Согласно член 10 од овој закон, вознемирувањето е јасно дефинирано како *“несакано постапување кон лице или група лица врз дискриминаторски основи што има за цел или последица, повреда на достоинството или создавање на заканувачка, непријателска, понижувачка или застрашувачка средина, пристап или практика”*.

Од горенаведеното, Комисијата за спречување и заштита од дискриминација смета дека во овој случај не се работи за дискриминација туку за можни повреди на правата на подносителот уредени со Законот за заштита од вознемирување на работно место (“Службен Весник на Република Северна Македонија”, бр. 79/2013; 147/2015; 103/2021 од 08.06.2013), или некој друг закон.

Во смисла на горенаведеното, согласно член 18 став (1) од Законот за заштита од вознемирување на работно место:

„Вработениот или лицето ангажирано со договор кој учествува во работата кај работодавачот, кој смета дека е изложено на вознемирување, пред поднесувањето на тужба пред надлежен суд поднесува писмено барање за заштита од вознемирување на работно место до работодавачот, согласно со овој закон”, додека пак, во член 31 став (1) од истиот Закон е уредено дека:

„Вработениот кој смета дека е изложен на вознемирување на работно место, а кој не е задоволен од исходот на постапката за заштита од вознемирување на работно место кај работодавачот, може да поднесе тужба до надлежниот суд.”

Воедно, со оглед да подносителот во Претставката имплицира непрофесионално и незаконито постапување на вработени во Министерството за внатрешни работи, Комисијата го упатува соодветно да го извести Одделот за внатрешна контрола, криминалистички истраги и професионални стандарди при Министерството за внатрешни работи, кој претставува контролен механизам врз работата на полицијата и министерството, заради понатамошно постапување согласно неговите законски надлежности.

Врз основа на изнесеното, а земени предвид надлежностите на Комисијата за спречување и заштита од дискриминација кои се јасно утврдени со Законот за спречување и заштита од дискриминација, се одлучи како што е наведено во диспозитивот.

Скопје
11.05.2023 година

Комисија за спречување и заштита од
дискриминација
Член на Комисијата
Лимко Бејзароски

Доставено до:

- [Redacted]
- Архива